

Γεωργίου Χαίροχου

το δὲ πρῶτον ἡ ἀποστολή των. Κατὰ τὰς ἀρχαίας τῶν Ἑλληνικῶν
ἐκκεντροῦ καθεμένου ἐπιπέδου καὶ ἰσοπέδου ἴσων ἀπορχόμε-
νων ἄγνωστον ὄρωμα τὸν ἰσῶν, ἀρχὸν ρακινδύτον καὶ καταβρεῖτον
ἐπὶ τῆν καὶ ἐκείνην τὴν ὄραν ὑπερῶν ῥακινδύ βροχῶν. Τὸν ἄγνωστον
ῥακινδύ ἐπιπέδου ἐν τῇ οὐκίᾳ του κατὰ τὴν νότια ἐκείνην, κατὰ τὰ
τότε ἐπιπερατοῦντε ἐδῶ καὶ ὑπερῶν, ὡρῶν δὲ καὶ κατὰ καὶ ~~ἴσων~~
~~ῥακινδύ~~ ῥακινδύ ἀρχὸν ἰσῶν. τὴν ἀπορχὴν ἡ ἀγνωστον ἀνεχώρησε
καὶ αὐτὸ ὡρῶν ἐπακῆδου ἐπὶ τὸν νοῦ του Χαίροχου, τίς ἀπὸ εἰς ὃ
ἀνεχώρησε ἀγνωστον. Ἰσῶν ῥακινδύ ἴσων δὲ ὡρῶν ἰσῶν καὶ ἰσῶν
ῥακινδύ ἀνεχώρησε ἀπὸ τῶν ἰσῶν ἀνεχώρησε τῶν ἀνεχώρησε καὶ ἰσῶν
ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε
ἐν τῇ ἰσῶν ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε

Οἱ ὡρῶν του Βιζαντίου Ἀδριανουπόλεως ὑπερῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἡ ἀνεχώρησε καὶ ἰσῶν ἀνεχώρησε καὶ ὁ ἀνεχώρησε Χαίροχου, ἰσῶν
αἰτί τῇ ὡρῶν ἰσῶν ἀνεχώρησε ἡ τῶν ἀνεχώρησε, ἰσῶν ἰσῶν του
ἐκκεντροῦ τῶν ἰσῶν ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε

Ὁ δὲ ἰσῶν ἰσῶν ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε
ἰσῶν ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε
νου ἰσῶν ἰσῶν ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε
αἰ.

Ἡ ἀνεχώρησε ἰσῶν ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε
ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε ἀνεχώρησε

ούσαν τον πατέρα, ένώπιον του ξυγαλιού. Εν τούτοις ἀλλάξαι ἀπό βίβλου
 δανύου, τιμητικῆ σκάφη καὶ ἄλλε ὑποθήκη καὶ τιμὰ ὑπερβάν η ἀμοιβὴ
 καὶ γιγασκοῦ ἐστίναι. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἠθανάστος
 εἰσέχθη ὑπερβάν ἐν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει αυτοκρατορικὴν σχολὴν,
 καὶ ἀποφοιτήσας διωλέσθη. Ταπεινὴ μὲν ἡ δὲ Βίβλος τοῦ ἠθανάστου
 ἦεν.

Κατὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν δὲ ὑπερβόλαν του ἀπὸ τὴν θράκην εἰσεστῆθη
 καὶ τὴν ἐωβοπόλιν. Ὁ ὑπερβόλος αὐτῶν ἔχοντες κοινότητι γὰρ
 διευδυσμασίαν οὐκ ἔχοντες καὶ εἰς τὴν ὑπερβόλῃν αὐτῶν ἐν τὴν
 τῶν ἄλλων ὑπερβόλων ἐστὶν ἄρα μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ καὶ ὑπὸ
 δικαστέων. Ἐπει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐφαξέ εὐφροσύνητα οὐ τότε ἴσρ.
 τῆς φουτιαί, ἠγνώσθη χρυσίδης καὶ τότε τὸν πατέρα πᾶσι πᾶσι
 θη καὶ τὴν μετὰ τὸ αὐτοῦ ὁ ξυγαλιὸς ὡς ἐπὶ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ
 Τέρπειον καὶ ἐν τότε ἔχρησε τὸ ἐπὶ τὸν νομόν τούτου.

522. 506 τῶν χειρογράφων ἀπὸ τῶν ἐπισημοῦν χειρογράφων

10/5/1930 Θεσσαλονικὴ Βυζαντινὴ
 Κυρ. Παναγιώτης

(Faint mirrored bleed-through text from the reverse side of the page)

(Faint mirrored bleed-through text from the reverse side of the page)

Γεωργάκης Σαΐρογλου.

Οὗτος ἦν 40/ἐκκλησιώτης. Κατὰ τὰς παραμονάς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνεγεροσύνης καθήμενος ἐσπέραν τινα ἐν τῷ καφεναίῳ εἶδεν εἰσερχόμενον ἄγνωστον Ὀθωμανόν ἰδιώτην, σχεδόν ρακένδυτον καὶ κατάβρεκτον ἐκ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν πιπτούσης ραγδαίας βροχῆς. Τὸν ἄγνωστον τοῦτον ἐφιλοξένησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, κατὰ τὰ τότε ἐπικρατοῦντα ἔθιμα τῆς φιλοξενείας, πρὸς δὲ καὶ καθαρά καὶ στεγνά προσέφερον αὐτῷ ἐνδύματα. Τὴν ἐπομένην ὁ ἄγνωστος ἀνεχώρησεν καὶ οὐδέ πλεον ἐπανῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Σαΐρογλου, τίς ἂν εἴη ὁ φιλοξενηθεὶς ἄγνωστος. Παρῆλθον ἔκτοτε δύο ὀλόκληρα ἔτη καὶ ἐξεδόθη Σουλτανικὴ διαταγὴ πρὸς ἀποκεφάλισιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Τουρκικῆς Αυτοκρατορίας προύχόντων Χριστιανῶν τῶν ὁποσδήποτε ἐνεχομένων εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Οἱ προύχοντες τοῦ Βιλαετίου Ἀδριανουπόλεως σιδηροδέσμιοι ἤχθησαν εἰς Σαμακόβιον καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Γεωργάκης Σαΐρογλου, ὅστις ἀντί νά ὀδηγηθῆ εἰς τὴν φυλακὴν ἢ τὴν ἀγχόνην, ἤχθη ἐνώπιον τοῦ ἐκτελεστοῦ τῶν Σουλτανικῶν ἀποφάσεων.

Οὐδέποτε ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Σαΐρογλου, ὅτι ὁ παρ' αὐτοῦ φιλοξενηθεὶς πρὸ δύο ἐτῶν ἄγνωστος, ἦτο ἐμπειστευμένος τότε τοῦ Σουλτάνου πασᾶς περιερχόμενος τὰς Ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας χάριν κατασκοπείας.

Ἡ ἀναγνώρισις ἐγένετο τῇ ὑπενθυμίσει τοῦ πασᾶ καὶ ὁ Σαΐρογλου ἀντί τῆς ἀγχόνης ἀπήλασε τῆς ὑψίστης τιμῆς νά παρουσιασθῆ κατὰ σύστασιν τοῦ πασᾶ, ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου. Ἐκ τούτου ἀπαλλαγὴ ἀπὸ βεβαίου θανάτου, τιμητικὴ σπάθη καὶ ἄλλα προνόμια καὶ τιμαὶ ὑπῆρξαν ἢ ἀκριβὴ τῆς φιλοξενείας ἐκείνης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀθανάσιος εἰσῆχθη δωρεάν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Αυτοκρατορικὴν Σχολήν, ἧς ἀποφοιτήσας διωρίσθη Ταπουτζιμπάσης τοῦ Βιλαετίου Ἀδριανουπόλεως.

Κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν δὲ περιοδοίαν του ἀνά τὴν Θράκην ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Σωζούπολιν. Οἱ προύχοντες αὐτῆς ἔχοντες κοινοτικὰς γαίας διεκδικουμένας ὑπὸ τρίτων καὶ θέλοντες νά καθυποχρεώσων αὐτόν, ἐκτός τῶν ἄλλων περιποιήσεων ἐξέδραμον μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ Μεγάλον νησί πρὸς διασκέδασιν. Ἐκεῖ κατόπιν εὐθυμίας ἔψαλε μελωδικώτατα ὁ τότε ἱεροψάλτης μουσικός, Ἀντώνιος Χρηστίδης καὶ τότε τόσον πολὺ υἠχαριστήθη ἐκ τῆς μελωδίας αὐτοῦ ὁ Σαΐρογλου, ὅστε ἀπεκάλεσεν αὐτόν Τέρπανδρον καὶ ἔκτοτε ἔφερεν τὸ ἐπώνυμον τοῦτο.